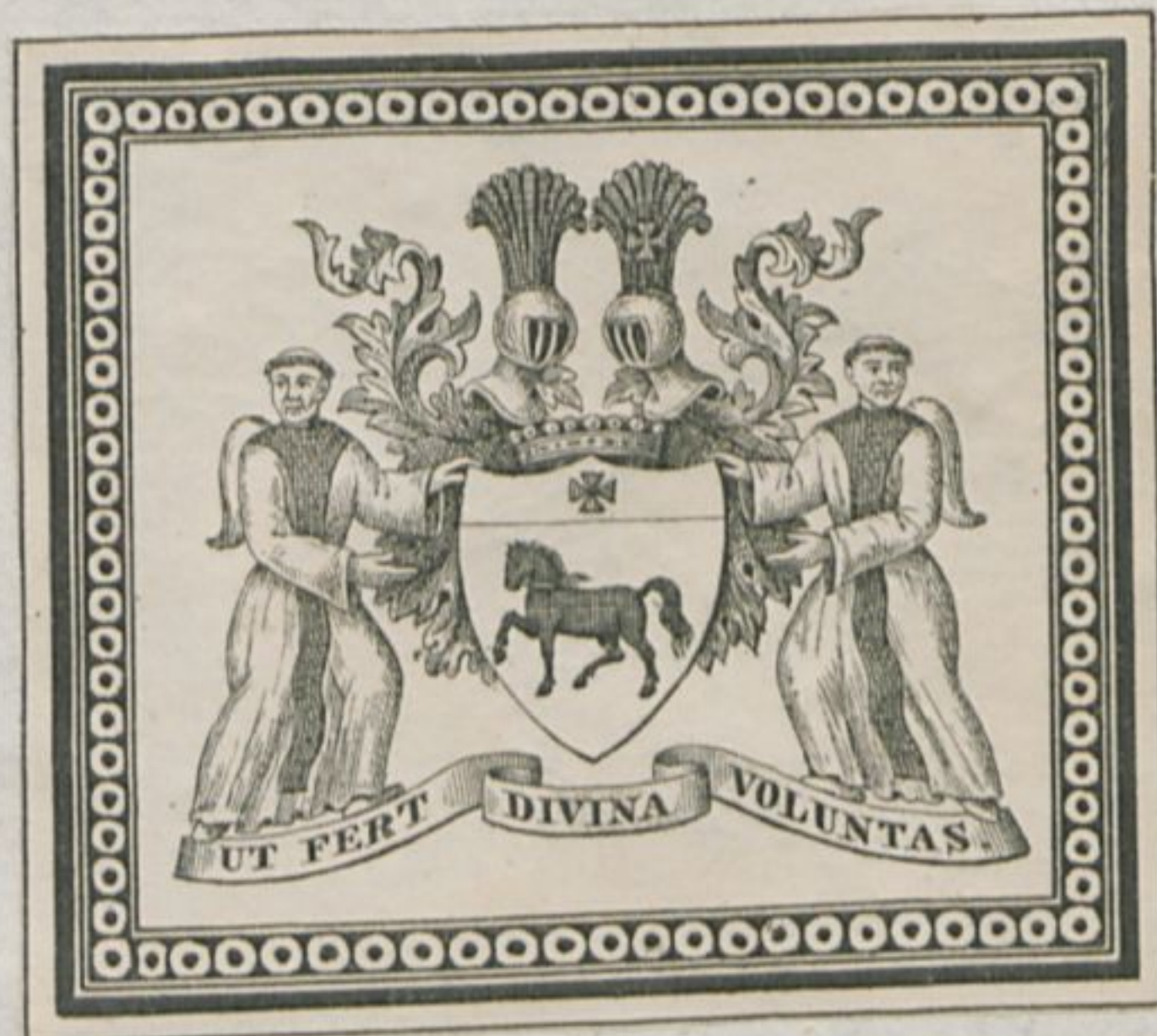

00
1/2
1/2

00

6

PROGRAMMA
IN FUNERE
SERENISSIMI ATQVE POTENTISSIMI
PRINCIPIS AC DOMINI,
DOMINI
ERNESTI
AUGUSTI,
DUCIS BRUNSVIC. ET LUNEB.
S. R. I. ELECTORIS, EPISCOPI
OSNABRVGENSIS, &c. &c.

ORATIONI
IPSO EXEQUIARUM DIE

A. D. XXIII. MART.
cl^o l^oc^o XCVIII.

IN ACADEMIA JULIA

HABENDÆ

PRÆMISSUM.

AD EXEMPLAR HELMSTADII EXCUSUM.

HANOVERÆ,

Literis SAMUELIS AMMONII, AULÆ ELECT. Typogr.

PROGRAMMA

IN FUNEBRE

SERENISSIMI ATQUE POTENTISSIMI

PRINCIPIS AC DOMINI

DOMINI

FRIDERICI AUGUSTI

AUGUSTI

DUCIS BRUNSVIC ET LUNEB.

S. R. I. ELECTORIS, EPISCOPI

OSNABRUGENSIS, &c. &c.

ORATIONE

IN 20. EXEQUIARUM DIE

A. D. XXIII. MART.
MDCCXXVII.

IN ACADEMIA JOHANN.

HABENDE

PRAESIDIUM

AD EXEMPLAR HELMSTADII REGIUM.

HANOVERAE.

Typis SAMUELLIS AMMONII, CAETERA. BARTH. Typogr.

accessit : vixerit gloria , de cujus maximis in
 Remp. meritis nulla ætas conticescet : ad desiderium
 certe populi sui parum vixisse omnino videtur.
 Quisquam ne est civium cujuscunque ordinis , cui
 justo , benigno , felicique Electoris imperio foveri
 contigit quin intelligat , quantam universa patria
 in Augusto hoc capite jacturam fecerit ? Deflet
 illa atque desiderat securitatis suæ & tranquillitatis
 Statorem , salutis & egregij publici custodem
 atq; vindicem , communisque felicitatis autorem
 & Parentem . Hujus Principis vigiliis suas domos
 defensas : Hujus curis laboribusque otium sibi partum
 & præstitum : Hujus æquitate & providentia non recreatam
 se modo & conservatam , sed illustratam & ad altius
 culmen evectam grata prædicat æternumque prædicabit .
 At quibus datum est divinas animi ingeniique dotes in
 tanto Heroe mirari propius , qui in palatio militantes
 seu in partem curarum publicarum vocati , seu
 Domus Augustæ ministeriis adhibiti incredibilem
 Heri sapientiam animique magnitudinem cæterasque
 tanto fastigio dignas virtutes quotidiano usu spectarunt ,
 sed nunquã satis perspexerunt ; quanto illos affligi
 dolore , quanto tam generosi , tam indulgentis Domini
 desiderio teneri est consentaneum ? Quod plebem Romanam ,
 cum accipiebat congiarium , Impp. acclamasse accepimus :

De

De nostris annis tibi Juppiter augeat annos:
Idem non est dubitandum, quin quivis sub-
jectorum civium, quivis fidelium ministrorum,
ex animo fuerit precatus, & subinde pro salute
tam benigni Domini, imo communis omnium,
Parentis vota faciens si non verbis, mente sal-
tem exclamaverit:

De nostris, AUGUSTE, Tuos Deus augeat annos.
Quam gravi porro, quamq; alto vulnere Sernissi-
ma Domus sit percussa, quis dignè possit explicare?
Electrix sane vidua, Princeps sui nominis, incom-
parabilis illa & eminentissima SOPHIA, &
quod omnia elogia absolvit, digna quondam ER-
NESTO AVGVSTO conjux, cælesti genio
& divina quadam sapientia supra mortalium
sortem, supra casus humanos, supra fortunæ
injurias dudum posita & evecta, huic uni dolori
cedit, huic imparem se ultro fatetur. Serenissi-
mus SVCCÉSSOR qui unus aliorum lu-
ctum minuit, tantum Patrem ipse inenarra-
biliter luget, & dudum capeffendo imperio ma-
turus, tardius pro sua pietate, Reip. guber-
naculis optasset admoveri. Sed quo prolabi-
mur? quis finis aut modus foret, si, quem cel-
fissima Liberum pignora, quem arctissimæ ca-
ritates & necessitudines ex inæstimabili ista ja-
ctura dolorem capiunt, enarrandum suscipere-
mus? Non careret profanæ temeritatis nota in
 2110) (3 *ista*

*ista veluti sacraria Heroicarum mentium intro-
 spicere, illarumque motus ac sensus vulgari captu
 metiri & interpretari velle. Reverentius forte
 fuerit uti ingenio illius pictoris, qui quam oris
 mæstitiam penicillo se effingere posse diffidebat;
 velo faciei obducto spectatoribus reliquit intelli-
 gendam. Obnubantur ergo sacro silentij velo
 Augusta illa ora, cælestesque illi oculi, quorum
 Serenitas hac una clade turbari potuit, & quem
 nec mente assequi, nec verbis exprimere luctum
 possumus, lectoris non imperiti animo cogitandum
 relinquamus. Neque verò intra unius aulae pe-
 netralia consistit luctus, non intra patriæ univer-
 sæ limites cohibetur, sed cognatorum Regum Prin-
 cipumque aulas late implet; Germaniam omnem
 & imperium pervagatur: quod fortissimum salu-
 tis libertatisq; publicæ propugnatorem præcipu-
 umque Rei communis fulcrum & columen sibi ere-
 ptum dolet. Quid? quod ne alieni quidē expertes
 sunt illius doloris, quem in generosissimo quoque
 pectore excelsæ virtutis de medio sublatæ contem-
 platio excitare consuevit. In luctu ergo tam com-
 muni, tam justo, quid tandem huic Julia sit ani-
 mi oportet? quod si externus esset Princeps, nec
 ullo nobis peculiari beneficio cognitus: indigna es-
 set, quæ litterarum & humanitatis domicilium au-
 diret Julia, nisi & sensu quodam doloris tangere-
 tur, qui tot Principes gentesq; occupat, nec nomen
 eius*

*ejus gloriamque pro virili celebraret, cujus ingen-
 tia facta posteritas omnis venerabitur. Nunc ve-
 ro cum idem ille tam desideratus, tam abundans
 omni laude etiam nobis contigerit Princeps, ut de
 omni Republica sic de hac Academia sua iñor-
 taliter meritus: qui fieri posset ut nec Julia no-
 stra plurimum doloris sentiat, quæ plurimum cepit
 detrimenti? nec sanctam Patroni Nutriciique
 sui memoriam conservet, à quo benignissime est
 habita, maximisque beneficiis ornata? Herculem
 antiquitas Musagetem finxit, id est, Comitem du-
 cemque Musarum, quas in tutelam suam Vir for-
 tissimus non sine causa recepit, illarum commen-
 datione vicissim æternam nominis gloriam conse-
 cutus. Utrasque partes & Herculis & Musage-
 tæ abunde explevit gloriosæ memoriæ Elector,
 & monstris bellorum domandis fortissimam na-
 vans operam, & Musarum huic sedi tuendæ or-
 nandæque non parum curæ principalis tribuens.
 Meminimus in quæ tempora incidit Electoris
 gubernatio, quàm illa bellis aut belli metu perpe-
 tuo infesta fuerint & turbulenta. Unde salus Reip.
 & tranquillitas fortis simo Principi arma induit,
 eumque ad justum exercitum, incredibili sum-
 ptu parandum alendumq; adduxit, quo rei chri-
 stianæ cõmunique Europæ libertati æterna nomi-
 nis sui gloria felicissime subvenit. Cæterum inter
 Martias illas curas, in illo Europæ concussæ motu,
 Musas*

Musas nostras clementissime respexit divus Elector, & in voracissimi belli impendiis ne terruncium quidem de rebus rei Academicæ & literariæ dicatis subtraxit, aut in alios usus transferri passus est. Unde factum ut non solum præclara multorum juvenum ingenia Electorali munificentia fuerint adjuncta largisq; subsidijs ad persequendum liberalium studiorum cultum instructa, sed & stipendia nobis sine ulla interpellatione ipsa die semper fuerint persoluta, nobisque adeo veluti in summa tranquillitate, intimoque pacis sinu sapientiæ bonarumque artium studiis vacare licuerit. Neque desunt alia multa & magna propensissimi animi in hanc Juliam suam documenta, quam pari cum reliquis Potentissimis Nutriciis nostris (quos Deus diu diuque servet!) affectu tenerrime fovit, ejusq; commodis & incrementis indulgentissime prospexit. Hujus ergo felicitatis sed probo dolor! amissæ tristi recordatione, tantæque adeo jacturæ sensu consternatur Julia, luctuque & squalore deformis gravissimum sibi Patriæque casum deplorat, fatorumque impendentium metu & sollicitudine trepidat. Imprimis infandum dolorem renovat imminens exequiarum dies, qua Serenissimi Filii & Successoris pietas Illustres magnæ animæ exuvias Christiano ritu componi, Majorumque monumentis inferri curabit. Hæc enim dies nobis in mentem

revo-

revocat imo oculis nostris efficacissime subjicit,
 & quantum nobis divino munere fuerit datum,
 & quantum luctuoso hoc fuere sit amissum. Quo-
 rum alterum aeternum mentibus nostris cultum
 venerationemque imprimit; alterum perpetuum
 nobis luctum desideriumque relinquit. Utrius-
 que affectus cum omni tempore specimina & si-
 gna proferre par est, tum isto maxime die, quo su-
 premum pietatis officium justis exequialibus rite so-
 lutis Patri patriae desideratissimo praestatur.
 Atque utinam, quam in proclivi nobis est lu-
 ctus non ficti argumenta dare, tam facile nobis
 promptumque esset dignum tanti Herois gloria
 nec impar devotissimae nostrae venerationi conde-
 re monumentum! Multa excogitavit prisca &
 recentior aetas, quibus suam erga magnos & de
 Rep. bene meritos Principes pietatem declara-
 ret, nomenque illorum & memoriam aeternitati
 commendaret. Ostentat nobis Aegyptus Regum
 suorum conditoria, ingentes Pyramides & obeli-
 scos, superbas quidem luctantesque cum tempo-
 ris edacitate moles, sed non tam virtutis ille-
 rum, qui illic sunt conditi, quam potentiae eo-
 rum, qui illas condidere, indices atque testes.
 Mausolo Regi Cariae Conjux Artemisia exstru-
 xit nobile illud omniumque litteris celebratum
 sepulchrum, eâ operis magnificentia, ut inter
 septem orbis miracula referretur, similibusque
 dein-

deinceps monumentis nomen suum commodaret. At litteris illud famam atq; æternitatem debet: ipsum cineribus, quos servare debebat, dudum est adæquatum. Hadrianus Imperator splendidam quidem excitavit molem, Romanæ hodie-
 num securitatis arcem, quæ corpusculi reliquias conservaret; sed animulæ, vagulæ, blandulæ, locum, quo se reciperet, parare neglexit; quem se ignorare notis illis versiculis fatetur. Illud quoque ad eximium honorem defuncti perennemque memoriam valere credebatur, si statua illi vel equestris vel pedestris poneretur; sed illa corporis speciem referre potest, præstat vero intueri imaginem animi, à quo laus omnis virtutis recte q; factorum promanat. Quin & eo vanitatis prolapsi sunt gentiles, ut Principes mortuos consecrarent, & in numerum Deorum referrent, aras, templa, flamines maxima cum cerimonia Numini à se facto decernentes. Sed non tam illos honore affecerunt, quos Deos credi voluere, quam sibi notam inussere vel stultæ credulitatis, vel turpissimæ adulationis. Christianus Princeps summam gloriam in eo ponit, ut divinæ gloriæ Majestatem asserat, à qua suæ Majestatis splendor veluti à sole radius emanat. Deprimitur Princeps, qui in Dei solium evehitur: & humana Majestas violatur, quæ cum divina adæquatur. Nobis vero dispicientibus, quo genere honoris devotum pi-
 umq;

umque gloriosæ Electoris memoriæ animum te-
 stari liceat, nihil horum in mentem venit,
 quæ nec humana conditio recipit, nec fortu-
 na nostra permittit. Veneramur sanctissimos
 Principis manes, nec in sinu Dei Servato-
 ris requiescere dubitamus, qui Dei vicem in
 his terris pure casteque sustinuit. At in illos
 ipsos essemus injurii, divinos cum illis honores
 cultumque religiosum uni Deo debitum commu-
 nicantes. Non nostræ est artis celare statuas,
 Augustamque oris speciem scalpro effictam ærive
 incisam posterorum venerationi exhibere: at fi-
 guram excelsi animi nostris mentibus subjicie-
 mus, virtutumque, queis Maximus Princeps
 fulsit imaginem summa cum admiratione & reve-
 rentia conservabimus, famam factaque illius
 perpetua laude bonisque recordationibus prose-
 quentes. Longe excedit fortunam nostram mar-
 moream excitare molem & parare Mausoleum,
 quod tanti Principis magnitudini respondeat: at
 memoriam optimi Patriæ parentis nostrique
 Musagetæ intra pectora nostra dicabimus & con-
 secrabimus, ne ultimo quidem casu abolendam.
 Hujus animi nostri immortalis Electoris gloriæ
 meritisque æternum devotitæstis atque inter-
 pres erit Vir Nobilissimus atque Amplissimus
 CASPAR CORBERUS eloquentiæ Prof.
 Publ. & ordinarius Collega noster honoratissi-
 mus,

(o)

mus, qui ipso die Principium exequiarum excelsissimæ Electoris memoriae solennem habebit orationem, & in divo ERNESTO AVGVSTO Magni Felicisque Principis imaginem venerabitur. Non opus erit, Cives, multis verbis vos admonere, quid in luctu isto publico vestri sit officij, nec longiore uti cohortatione, ut pietatem atque obsequium vestrum hoc tempore nobis approbetis. Quod in hoc bonarum mentium Prytanéo tranquillè & securè vacare musis, liberalis doctrinae augere opes, artesque & omnis generis scientias vobis seculoque profuturas addiscere licuerit; id Divi quoque Electoris Nutricij hujus Academiae benignissimi providentiæ ac munificentia debere intelligitis. Quare justa illa parentalia, quæ Patriæ suoque Parenti eo majore devoti animi religione quò minore paratu & specie mæsta persolvat Julia, & Vos, qua par est, subjectissimi cultus significatione celebrabitis & orationem supremis Divi Electoris honoribus ipso die exequiarum, qui erit mensis hujus XXIII., horis pomeridianis in Iuleo majore recitandam eo pietatis sensu audietis, ut appareat Vobis & venerationi esse immortalem maximarum virtutum gloriam, & dolori Principis de communi patria & re Academica incomparabiliter meriti jacturam. Nam, & vos involvit illa clades, quæ omnes tangit, nec securi otiosique Principis
Optimi

Optimi fata transmittetis, à quibus Reip. fata
 pendere constat. Non aliud certius olim habe-
 batur imminentis exitii præfagium, quam cum
 Dii Præsides geniusque loci excedere, perituras-
 que sedes veluti deserta statione destituere cre-
 debantur. Excessit proh dolor! atque reliquit
 suas provincias, suos populos Is, in quo sacrosan-
 ctam supremi Numinis imaginem vicariamque
 potestatem sumus venerati. Quis vero tam stu-
 pidus est, quin agnoscat, irritatum nostris culpis
 esse Numen, quod, quem nobis Deum tutelarem
 concesserat, cuius auspiciis & felicissimo imperio
 Patria salva, incolumis, & omni rerum copia
 florens est conservata, eum summa Reip. vigilia
 semotum ad se revocavit? Quo magis æquum
 piūque est votis supplicibus adorare Deum, ne
 in majus Reip. detrimentum vertat, ne in com-
 mune exitium vergat ista jactura, atque ut,
 quem veluti pignus gratiæ cælistis nobis reli-
 ctum gratulamur, nobis quoque & bono publico
 conservet, dignissimum & Optimo Parente Fili-
 um & Maximo Principe Successorem, quem Tan-
 tus Pater genuit, quem Tantis Princeps for-
 mavit, Serenissimum & Potentissimum Princi-
 pem ac Dominum, Dominum GEORGIVM
 LVDOVICVM, Ducem Brunsvicensem &
 Luneburgensem, Sacri Rom. Imp. Electorem,
)((Domi-

Dominum & Nutritium nostrum Clementissimum: cui quod Imperatori Alexandro Severo fienatus Romanus, magna spe & subjectissima Sducia acclamamus: In Te salus, in Te vita ut vivere delectet, in Te omnia, per Te omnia, quæ amissimus, habemus; Deus Te seruet! *Valete.*
 P. P. in Academia Julia. A. D. XXII.
 MART. clb lbc XCVIII.

- 7 Aug 1992

78 N 26

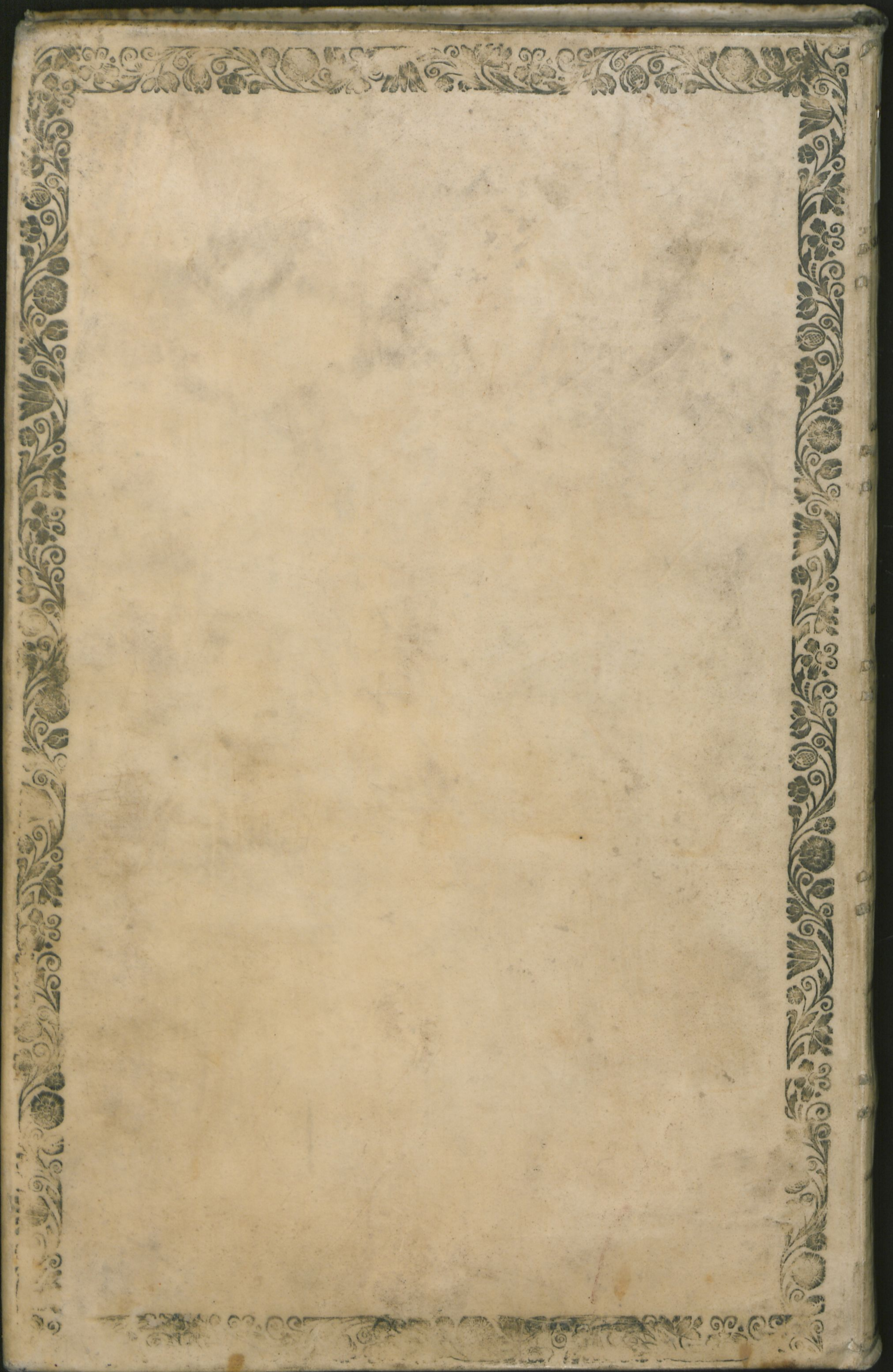
ULB Halle 3
003 902 129

Handwritten mark

1077

PROGRAMMA

IN FUNERE

SERENISSIMI ATQVE POTENTISSIMI
PRINCIPIS AC DOMINI,

DOMINI

NESTI

IGUSTI,

RUNSVIC. ET LUNEB.

ELECTORIS, EPISCOPI

ABRUGENSIS, &c. &c.

RATIONI

EXEQUIARUM DIE

A. D. XXIII. MART.

cl^o l^o XCVIII.

ACADEMIA ꝛULIA

HABENDÆ

PRÆMISSUM.

AD EXEMPLAR HELMSTADII EXCUSUM.

HANOVERÆ,

Literis SAMUELIS AMMONII, AULÆ ELECT. Typogr.

